

Un grup de joves actors aixeca un dur 'Shopping & Fucking' al Tantarantana

Ravenhill teatral per la vena

J.B.
BARCELONA

Mark Ravenhill és un dramaturg contemporani britànic que presenta les contradiccions de la societat a escena. *Shopping and Fucking* (1996) és el seu primer èxit, ara ja fa prop de vint anys. A Catalunya, s'han pogut veure alguns dels èxits posteriors de l'autor, com ara *Unes polaroids explícites*, del 1999 (Lliure, 2001); *Product*, del 2006 (Sala Beckett, 2009); o *Dispara, agafa tresor, repeteix*, del 2007 (Lliure, 2013). Ara, i fins al 19 de maig, al Tantarantana, un grup de joves actors s'atreveixen amb una posada en escena crua i dura que mostra l'entrega d'una companyia en què destaca l'actor Mingo Ràfols. L'acompa-

nyen Ferran Vilajosana, Clara Lago, David Marcé i Quim Àvila. El director, Oriol Rovira, confessa que es va interessar per la dramàturgia de Ravenhill en coincidir amb el tipus de literatura que li agradava.

El director de la sala, Julio Álvarez, elogia l'entusiasme d'aquesta companyia, capç d'atrevir-se amb un text molt exigent,

La posada en escena visceral denuncia la violència de la societat de consum

L'actor Ferran Vilajosana, en un instant de l'obra que es presenta al Tantarantana ■ ORIOL ROVIRA

que tot el que ha aconseguit "ho ha fet deixant-s'hi la pell".

De què parla l'obra? Mark està enganxat a l'heroïna. Comparteix pis amb el Robbie, la seva parella, i la Lulu. Mark els abandona perquè ha d'ingressar en una clínica per fer un tractament per desenganxar-se de l'addicció. Robbie comença a traficar amb èxtasis però a la primera nit regala totes les pastilles. Ell i Lulu es veuen immersos en una situació econòmica deses-

perada. Mark torna a casa amb Gary, la seva nova parella, un noi que es prostitueix. Robbie, en veure que li pot treure diners, li ofereix jugar a un joc que els portarà als racons més foscos dels seus desitjos.

La posada en escena de Rovira és visceral, tot posant a prova els límits de l'espectador: no és gratuït, pretén escenificar la violència de la societat de consum. El llenguatge, per lògica, és col·loquial i alterna el català i el castellà amb naturalitat. ■

ART

Demà, Caixaforum deixa de ser gratuït

A partir de demà dilluns, les exposicions temporals de Caixaforum Barcelona deixaran de ser gratuïtes. L'Obra Social La Caixa farà pagar una entrada de 4 euros (servirà per veure totes les exposicions, no només una). Des de principi d'any, ja s'ha de pagar (3 euros) per assistir a una visita guiada. Totes les activitats (concerts, conferències, tallers, propostes familiars) també han passat a ser de pagament. Això sí, els clients de l'entitat financera tenen un

descompte del 50%. En el cas de les exposicions, per a ells continuaran sent d'accés gratuït. Els Caixaforum de Girona, Lleida, Tarragona i Palma continuaran sense cobrar entrada per a les exposicions (sí que en cobren, però, per a les visites guiades i per a les activitats). Caixaforum Madrid en cobrarà igual que a Barcelona. Segons fonts de la institució, la nova política de preus servirà per "mantenir la quantitat i la qualitat de l'activitat del centre". ■ REDACCIÓ

ART

L'exposició de Jordi Benito, ara a Granollers

El Museu de Granollers inaugurarà dimecres que ve (20 h) l'exposició *Jordi Benito. Interiorisme/accionisme*, que ja s'ha pogut veure a l'Arts Santa Mònica de Barcelona. La mostra, que han comissariat Joaquim Pibernat i Beth Galí, fa un apropament a la vessant de Benito (Granollers, 1951-Barcelona, 2008) com a dissenyador de mobles i a les seves intervencions com a interiorista. Els mobles es presenten acompanyats d'obres d'art i de diferents audiovisuals que recullen els dissenys de mobles i d'espais i la intensa trajectòria artística de Benito. ■ REDACCIÓ

ART

L'Hospitalet es retroba amb Rafael Barradas

La biennial Uruguai-Catalunya proposa una exposició dedicada a Rafael Barradas, que es pot visitar fins al 30 de maig a L'Harmonia de l'Hospitalet. La mostra explora els vincles entre Barradas i l'Hospitalet durant els anys 1926-1928, quan es va instal·lar en una casa que es va acabar coneixent amb el sobrenom de l'Ateneïllo i on es reunien personatges del món artístic i cultural de l'època. També llueix una sèrie de pintures originals. Aquest dimarts (19.30 h), Pilar García Sedas evocarà el seu periple artístic en una conferència. ■ REDACCIÓ

Críticateatre

Jordi Bordes

Estirar massa la 'ideia'

Llibertat

Autor: Santiago Rusiñol
Director: Josep Maria Mestres
Dijous, 2 de maig (fins al 9 de juny) a la Sala Petita. TNC

Feria prop d'una dècada que els directors del TNC tenien la idea de recuperar *Llibertat*. Des que es va estrenar al Romea, ningú s'havia atrevit a repescar-la. Per alguna altra raó seria. En realitat, la dramàturgia i direcció de Josep Maria Mestres excel·leix quan construeix l'espai més populista i festiu de la peça –és distreta i sorneguera– i té bones idees per apropar la peça a la situació actual. El tea-

tre, com a escenari on enfrontar els conflictes, és pròxim en un dia a dia en què l'enuig és el pa de cada dia. *Llibertat* raona sobre els perills del progrés, i sobre la facilitat de pronunciar uns discursos rodons però que no s'adiuen amb la manera d'actuar.

Santiago Rusiñol denunciava el *bonisme* compassiu de les classes benestants de principis del segle XX. I també blaslava els idealistes, incapaçs de ser conseqüents amb els seus discursos. Per això, sembla que ningú es va atrevir a aixecar aquesta obra primerenca massa valenta per a l'època, en què es preferien

'Donya' Carme (Maife Gil) observa un petó que serà clau en l'obra ■ D. RUANO

dramas rurals. La dramàturgia de Mestres busca les intransigències d'aquell segle XX que avui encara ressonen. Troba una connexió

amb el discurs xenòfob, en temps de crisi: "Primer, els de casa." Per això, trasllada el desenllaç al centre del conflicte laboral, altaveu en mà, del segle XXI. El salt temporal el projecta a través dels sons que marquen tot un segle d'història. I el Jaumet negre apareix com un indigent. El llenguatge prefabricat evoluciona parcialment –els *vivas* es converteixen en *visques*– però es revela fora de lloc el dubte de Florentina d'estimar el Jaumet. La *ideia* –tal com insisteix a dir en Pere Anton– era bona. Però patina si no es posa en pràctica, o si la metàfora no encaixa bé.

El Petit Liceu
MAIG
Dies 11 i 12 a les 12 h.

Una història universal vista per Comediants

La Ventafocs

Al Teatre-Auditori Sant Cugat

Preu únic: 12 €

VENDA DE LOCALITATS
teatre-auditori.santcugat.cat
liceubarcelona.cat
ticketmaster.es